

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112204430.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W., zastúpeného R., proti odporcovi U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K., zastúpeného L., o zaplatenie 169,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. apríla 2013, č.k. 12C/75/2012-50, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 62,35 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka L.. C. X., advokáta, č.ú.: XXXXX-XXX/XXXX, VS XXXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka L.. C. X., advokáta, č.ú.: XXXXX-XXX/XXXX, VS XXXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu vo výške 9,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu V., po právoplatnosti tohto rozhodnutia, odporcovi náhrada trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi I. na strane odporcu priznal náhrada trov konania vo výške 12,47 Eur k rukám jeho právneho zástupcu L.. C. X., do troch dní po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 169,86 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 110,90 Eur od 29.06.2011 do zaplatenia z titulu zmluvy o kreditnej karte zo dňa 13.11.2006. Súčasne s podaním návrhu zaplatil kolkovými známkami súdny poplatok vo výške 16,50 Eur. Podaním zo dňa 24.4.2013 vzal svoj návrh späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. Súd v dôsledku späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania konanie v zmysle § 96 O.s.p. zastavil. O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodol s poukazom na § 11 ods. 3 prvej vety zákona, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.. Konštatoval, že späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, preto je v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Nakoľko odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 16.04.2012, 2. písomné vyjadrenie k návrhu dňa 29.04.2013) po 18,26 Eur + 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) za 7,63 Eur + 1x režijný paušál za 7,81 Eur = 51,96 Eur. Takto vypočítaná odmena bola znížená na 20 %, tj. na sumu 10,39 Eur v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. z dôvodu jej neprimeranosti voči pohľadávke zapríčinennej vstupom vedľajšieho účastníka do desiatok obdobných žalôb. K odmene 10,39 Eur bola pripočítaná 20 % DPH vo výške 2,08 Eur, t.j. trovy konania vedľajšieho účastníka spolu predstavujú sumu 12,47 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie vo výroku o trovách konania zmenil a priznal mu náhradu trov konania celkovo vo výške 77,70 Eur, vrátane trov odvolacích. Poukázal v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 67/2010 z 09. júna 2010. Konštatoval, že aplikácia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Môže tak urobiť podľa § 150 O.s.p.. K právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania poukázal na viaceré rozhodnutia jednotlivých krajských súdov. Do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O.s.p., podľa ktorého trovy konania sú, okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 20,33 Eur. Zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považoval za neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp.zn. 17Co/164/2012. Navrhovateľ má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania. Z toho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových skutočností. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/91/2012. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadnuť a priznať náhradu trov konania v nižšej sume.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný

iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny vo výške 169,86 Eur s príslušenstvom. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť bez udania dôvodu. Následne súd prvého stupňa konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Preto v zmysle ustanovenia §146 ods. 2 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi súd prvého stupňa napadnutým uznesením náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadnu nevznikli.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa síce správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, avšak nesprávne uplatnil na danú vec moderačné právo a znížil náhradu trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p., čím priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania len vo výške 20 % predstavujúcich sumu 12,47 Eur.

Podľa § 200 ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Aplikácia tohto ustanovenia je zákonom viazaná na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplataenie 169,86 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p.. Tým je splnená prvá z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Druhá podmienka, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, musia byť neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania, však splnená nebola. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka v plnej výške predstavuje sumu 62,35 Eur, pričom po uplatnení moderačného práva mu priznal 20 % z tejto sumy, t.j. 12,47 Eur. Vzhľadom na pomer výšky trov konania k sume, ktorá bola predmetom konania, odvolací súd nepovažuje za správne uplatniť moderačné právo a má za to, že vedľajšiemu účastníkovi patrí plná náhrada trov konania.

Odvolací súdu taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom okrem iného konštatoval, že k využitiu § 150 ods. 2 O.s.p. a nepriznaniu alebo zníženiu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahy súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka v zmysle uvedeného pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 62,35 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 169,86 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 18,26 Eur, písomné vyjadrenie k návrhu 18,26 Eur, režijný paušál 1 x 7,63 Eur a 1 x 7,81 Eur a DPH vo výške 20 % - 10,39 Eur, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 49,88 Eur, predstavujúca rozdiel medzi celkovo priznanou náhradou trov prvostupňového konania odvolacím súdom v sume 62,35 Eur a náhradou trov priznanou súdom prvého stupňa v sume 12,47 EEur. Vedľajšiemu účastníkovi tak patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada za úkon podanie odvolania 8,30 Eur + režijný paušál 7,81 Eur + 20% DPH - 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.